

Θεολογείν...

Είναι καιρός...

Ήδη αδελφοί ζούμε την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής και συν Θεώ οδεύουμε για την εορτή των εορτών, το Άγιον Πάσχα. Αυτό που προέχει αυτόν τον καιρό, (πάντα ισχύει, τώρα περισσότερο), είναι να προσπαθήσουμε να ζήσουμε τις ημέρες αυτές Χριστιανικότερα και γ'αυτό καλούμεθα σε αγωνίσματα εντονότερα τώρα. Τα πρώτα, κύρια και σωτήρια πνευματικά αγωνίσματα, όπως μας διδάσκει η αγία μας εκκλησία είναι: Η νηστεία, η αμνησικακία, η αφιλαργυρία και η φιλανθρωπία.

Νηστεία, λοιπόν. Ποια όμως νηστεία; Των τροφών, ή των παθών; Και των δύο παράλληλα. Έχουν άδικο αδελφοί, όσοι υποτιμούν τη νηστεία των τροφών και διατείνονται πως τα εισερχόμενα, (τροφές), δεν βλάπτουν, τα εξερχόμενα, (τα λόγια) βλάπτουν. Εκείνος που δεν μπορεί να αντέξει τον εύκολο αγώνα, που είναι η αποχή από τις τροφές, δεν μπορεί διόλου να αντέξει τα δυσκολότερα, που είναι η αποχή από τα πάθη. Και εκεί, ευαρεστείται ο Θεός, στη νηστεία από τα πάθη, γιατί αυτή είναι η αποξένωση από το κακό, το κράτημα της γλώσσας, το διώξιμο του θυμού, το διώξιμο των κακών επιθυμιών. Η αμνησικακία. Τι θα πει αμνησικακία; Θα πει: Συγχωρείτε για να συγχωρηθείτε. Αυτό θα πει. "Εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και υμίν ο πατήρ υμών ο Ουράνιος". Όποιος και αν σε αδικήσει, εσύ μην ανταποδώσεις. Μη βλέπεις πόσο σε αδικούν οι άλλοι, βλέπε πόσο εσύ κάθε μέρα, κάθε ώρα, αδικείς το Θεό με τη συμπεριφορά σου. Αχάριστοι οι συνάνθρωποί μας προς εμάς περισσότερο, απ'ότι εμείς στον Θεό; Ακόμη, ο άγιος αυτός αγώνας, μας καλεί σε αφιλαργυρία και πλουτισμό σε φιλανθρωπία.

Παραιτηθείτε μας λέγει, από την τάση να θησαυρίζετε αγαθά που ο χρόνος και ο σκόρος κατατρώγουν και αφανίζουν (χρήματα, κτήματα κ.τ.λ.) και πλουτίζετε αγαθά που τρέφουν και στολίζουν τη ψυχή και την οδηγούν στη σωτηρία. Φάτε φθηνότερα, ντυθείτε καλύτερα και βοηθείστε το συνάνθρωπό σας. Ασκήσετε φιλανθρωπία. Έτσι θησαυρίζετε θησαυρούς σίγουρους, αιώνιους.

Ρώτησαν κάποιον την ώρα του θανάτου.

-Τι έχασες και τι κέρδισες στη ζωή σου;

Κι εκείνος.

-Έχασα τα πάντα, εκτός από εκείνα που έδωσα..

Αδελφοί, το να πέσει κανείς (στην αμαρτία), είναι ανθρώπινο και δεν είναι τόσο φοβερό, όσο φοβερό είναι, το να πέσει κάποιος και να μην προσπαθεί να σηκωθεί.

Ταπεινοί προσκυνητές σε κάποιο μοναστήρι, ρωτήσαμε το γέροντα.

-Τι κάνετε εσείς εδώ στο μοναστήρι;

Κι εκείνος.

-Πέφτουμε και σηκωνόμαστε. Και πάλι, πέφτουμε και πάλι σηκωνόμαστε και ξαναπέφτουμε και ξανασηκωνόμαστε. Τελικά όμως, ξανασηκωνόμαστε.

Αδελφοί. Προ παντός ας είμαστε καλοπροαίρετοι και ας προσπαθήσουμε να ξανασηκωνόμαστε. Θα μας χρειάζεστε η προσπάθεια, γιατί σίγουρα στη ζωή μας θα πέφτουμε. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο ας τείνουμε χέρι Αγάπης στους πάσχοντες συνανθρώπους μας και πάντοτε με πολλή διάκριση, για να κερδίσουμε αυτά που θα δώσουμε. Χαρούμενο Πάσχα.

Χρυσούπολη Μάρτιος 2008
Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης
Θεολόγος